

ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

Петчленен състав

РЕШЕНИЕ № 4918

от 02.04.2019 г.

по адм. д. № 841/ 2019 г.

Първоинстанционно решение: Решение № 13974 от 14.11.2018 г., постановено от Върховния административен съд, Четвърто отделение, по адм. д. № 3748 / 2017 г.

[Връзка към системата на Върховния административен съд](#)

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Петчленен състав - I колегия, в съдебно заседание на седми март две хиляди и деветнадесета година в състав:

Председател:	МАРИНИКА ЧЕРНЕВА
Членове:	БИСЕРКА ЦАНЕВА
	СВИЛЕНА ПРОДАНОВА
	ВАСИЛКА ШАЛАМАНОВА

и с участието на прокурора Динка Коларска изслуша докладваното от съдията ВАСИЛКА ШАЛАМАНОВА по адм. дело № 841/2019

Производството е пред петчленен състав на Върховния административен съд (ВАС) по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на „Пи Ейч Вайнс“ ЕООД, чрез адв. Спасова, против решение № 13974/14.11.2018 г. на Върховен административен съд, постановено по адм. д. № 3748/2017 г., с което е отхвърлена жалбата на дружеството против чл.2 и чл.13 от Наредба № 6 от 20.03.2007 г. с последно изменение, обн. в ДВ, бр.65 от 11.08.2017 г. за условията и реда за пасищно отглеждане на свине от източнобалканската порода и нейните кръстоски, издадена от министъра на земеделието и горите.

От съдържанието на касационната жалба може да се извлече основание по чл. 209, т. 3 АПК - неправилност на първоинстанционното решение поради нарушение на материалния закон и необоснованост. Твърди се, че по делото не са представени

доказателства, които да сочат, че териториалното ограничение в пасищното отглеждане е необходимо. С касационната жалба се навеждат доводи, че въпреки че посочените кланици са в областите, в които е разрешено пасищното отглеждане на свине от източнобалканската порода, ограничението засяга животновъдите отглеждащи животни от тази порода, тъй като ги задължава да колят животните си в определени кланици, които може да са по-отдалечени. По подробни изложения в жалбата съображения касаторът моли да се отмени обжалваното решение. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по касационната жалба – Министъра на земеделието, храните и горите, чрез юрк. Филева, оспорва жалбата и моли да бъде оставено в сила обжалваното решение.

Представителят на ВАП дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд, петчленен състав на I колегия, преценявайки допустимостта на касационната жалба, правилността на обжалваното решение на посочените касационни основания, и след служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна по делото, в срок, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е неоснователна.

За да постанови процесното решение съдът е счел за установено следното: предмет на обжалване е чл.2 и чл.13 от Наредба № 6 от 20.03.2007 г. с последно изменение, обн. в ДВ, бр.65 от 11.08.2017 г. за условията и реда за пасищно отглеждане на свине от източнобалканската порода и нейните кръстоски, издадена от министъра на земеделието и горите. Тричленният състав на ВАС е приел, че оспорването е допустимо, тъй като дружеството-жалбоподател, като регистриран земеделски производител, може да бъде засегнато от обжалваните разпоредби на Наредба № 6 от 20.03.2007 г. Тъй като Изменението и допълнението на Наредба № 6 е обн. в ДВ, бр. 65 от 11.08.2017 г. и е в сила от същата дата, а с него са направени промени в оспорените текстове – чл.2 и чл.13, съдебният състав е приел, че предмет на съдебен контрол е изменението на оспорените разпоредби. Установил е също така, че при изработването и публикуването на измененията и допълненията на Наредба № 6 не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Тричленният състав е стигнал до извод, че чл. 2 от Наредба № 6 не противоречи на чл.3, ал.3 от ЗОАРАКСД, тъй като поставеното ограничение в Наредба № 6 е единствено за пасищното отглеждане на свинете от източнобалканската порода, като всеки земеделски стопанин може да отглежда свине от тази порода в регистриран по съответния ред животновъден обект. Според съда ограничението въведено за клането на източнобалканските свине, отглеждани при пасищни условия, е свързано с териториите, на които се отглежда пасищно посочената порода, като с него се цели транспортирането им до кланицата да е в по-кратък период от време заради хуманното отношение към животните. Съдебният състав е стигнал до извод, че няма ограничение свинете от източнобалканската порода, които се отглеждат във ферми, затворено, да бъдат транспортирани и в други кланици, различни от тези в посочените четири области.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

С издаването на Наредба № 6 се отменя Наредба № 41 от 24.09.2003 г. за ветеринарномедицинските изисквания при профилактиката и борба със заразните и паразитни болести по свинете, отглеждани при пасищни условия. Мотивите за приемането ѝ се съдържат в доклад на заместник-министъра на земеделието и горите. Съгласно него след спиране на ваксинацията срещу болестта класическа чума по свинете от началото на 2006г. се е увеличил риска от поява на заболяването поради близкия контакт с диви свине и начина на отглеждане. Друг мотив е необходимостта от определяне на общини от посочените области, в планинските им територии, далече от промишлени свинекомплекси, като по този начин при засилен ветеринарномедицински контрол, да се регламентира отглеждането на източнобалканската порода свине.

Съгласно чл. 3, ал. 3 от ЗОАРАКСД, при административно регулиране и административен контрол върху стопанската дейност административните органи и органите на местното самоуправление не могат да налагат ограничения и тежести, които не са необходими за постигане на целите на закона. Целта на закона е да улесни и насърчи извършването на стопанската дейност, като ограничи до обществено оправдани граници административното регулиране и административния контрол, осъществявани върху нея от държавните органи и от органите на местното самоуправление (чл. 1, ал. 2 от ЗОАРАКСД). Тричленният състав на ВАС е стигнал до правилен извод, че чл. 2 от Наредба № 6 не противоречи на чл.3, ал.3 от ЗОАРАКСД, тъй като поставеното ограничение в Наредба № 6 е единствено за пасищното отглеждане на свинете от източнобалканската порода. В Наредба № 6 от 20.03.2007 г. няма забрана за отглеждане на свине от източнобалканска порода. Всеки земеделски стопанин може да отглежда свине от тази порода, но не при пасищни условия, а съответно в регистриран по съответния ред животновъден обект. Начинът на отглеждане е в основата на специфичните качества на тази порода, като естественият ареал на породата е Източната част на Стара планина, Странджа и Сакар. Извън Източнобалканската област няма данни за утвърдени традиции при отглеждането на тази порода свине при пасищни условия. Друга причина за териториалните ограничения на отглеждането на тази порода при пасищни условия е спазването на мерки за сигурност относно разпространението на болестта чума по свинете. Поради особения си начин на свободно пасищно отглеждане свинете от тази порода имат възможност за контакт с диви свине, които биха могли да бъдат преносители на съответният вид чума.

Както правилно е отбелязал тричленният състав на ВАС, твърдението в жалбата, че наложеното ограничение за клане само в кланиците в четирите области е незаконосъобразно, е неоснователно. Няма ограничение за клане на свинете от източнобалканската порода, които се отглеждат във ферми, затворено, не чрез пасищно отглеждане, да бъдат транспортирани и в други кланици, различни от тези в посочените четири области съгласно чл. 13 от Наредба № 6 от 20.03.2007 г. Ограничението е свързано с териториите попадащи в източната част на Стара планина, на които се отглежда пасищно посочената порода, като е съобразено с възможността транспортирането им до кланицата да е в по-кратък период от време заради хуманното отношение към животните – за да бъде избегнат стрес от транспортиране, смесване на животни от различни стада, а също така и като превантивна мярка за биосигурност, предвид рисковете от заразяване с чума.

Правилни са доводите на тричленният състав, че на 31.08.2018 г. в с.Тутраканци, Варненска област е регистриран вирусът на Африканската чума по свинете в 7 бр. свине, като това е потвърдено от Националната референтна

лаборатория, а в с. Българево, също е регистрирана инфекция на същия вирус в четири диви прасета- съобщение от 1.11.2018 г. Наложено по административен ред ограничение за пасищно отглеждане на източнобалканската порода свине и нейните кръстоски на територията на определени общини от областите Бургас, Варна и Шумен е обществено оправдано при изложените по-горе мотиви.

Предвид гореизложеното обжалваното съдебно решение е правилно постановено, като същото не страда от посочените в жалбата пороци и следва да бъде оставено в сила.

Разноски не се дължат, тъй като такива не са претендирани от ответника по касация.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Върховният административен съд - Петчленен състав, Първа колегия,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 13974/14.11.2018 г. на Върховен административен съд, четвърто отделение, постановено по адм. д. № 3748/2017 г. **Решението е окончателно.**

[Връзка към системата на Върховния административен съд по настоящото решение](#)